

ABVV publiceert zijn Sociaal-economischebarometer 2014 en stelt oplossingen voor

Geplaatst op woensdag 15 januari 2014 |

Zoals elk jaar stelt het ABVV zijn sociaal-economische barometer voor. Sinds de crisis is de sociale situatie er sterk op achteruitgegaan. De werkloosheid is niet langer chronisch, maar structureel en omvangrijk, met 665.000 uitkeringsgerechtigde werklozen in het laatste trimester 2013. Bijzonder zorgwekkend is ook dat jongeren zwaarder getroffen worden: vanaf 1 januari 2015 dreigen 55.000 jongeren uitgesloten te worden.

Het percentage mensen in een gezin waarvan een van de leden in het afgelopen jaar geneeskundige verzorging heeft moeten uitstellen of annuleren om financiële redenen, neemt voortdurend toe (5,10% in 2011 tegen 2,50% in 2010). Dankzij de koppeling van de sociale uitkeringen aan de welvaart (een belangrijke vakbondseis) is het armoederisico bij de 65-plussers afgenomen.

Toch kent ons land het hoogste armoederisico in vergelijking met zijn vier buurlanden. De ongelijkheid blijft groeien.

Nochtans is België een rijk land, maar die rijkdom is slecht verdeeld: 20% van de rijkste Belgen bezitten samen 61,2% van het vermogen. Bovendien zorgt de fiscaliteit onvoldoende voor het rechtekken van die ongelijkheid:

- o Het aandeel van de lonen in het BBP t.o.v. de kapitaalinkomens is sinds 30 jaar fors afgenomen.
- o De belasting op de vennootschappen en op de andere roerende inkomens en op vermogens zijn samen goed voor amper 19,5% van de Staatsinkomsten.
- o De aanslagvoet in de vennootschapsbelasting is in 10 jaar tijd met een derde verminderd en bedraagt in de realiteit gemiddeld nog slechts 23%.

Men kondigt steeds weer de terugkeer van de groei aan, maar keer op keer wordt dit moment verschoven. Het Belgisch BBP van 2012 stond op hetzelfde peil als in ... 2007. De blinde bezuinigingsmaatregelen hebben de bevolking direct en hard getroffen, de sociale bescherming – die ook als economische buffer werkt – afgebouwd, de koopkracht aangetast en de economie verzwakt.

De economische beleidsmaatregelen die de productie zouden moeten aanzwengelen, zetten in op kostenconcurrentie door de lonen onder druk te zetten, terwijl blijkt dat er geen loonkloof met de buurlanden is als men rekening houdt (zoals het hoort) met alle loonsubsidies die de bedrijven krijgen. Het enige resultaat is dat de neerwaartse spiraal versneld werd, met alle gevolgen van dien voor de binnenlandse vraag, in die mate zelfs dat er vandaag gevreesd wordt voor deflatie.

Maar de kern van het probleem van ons productieapparaat werd ongemoeid gelaten. De echte oorzaken van het verlies aan marktaandelen van onze ondernemingen pakte men niet aan: het gebrek aan investeringen in onderzoek & ontwikkeling (onder het Europese streefdoel van 3%), in innovatie (57% export van hoog- en middentechnologische producten tegen 70% in Duitsland), en in vorming/opleiding (het doel van 1,9% van de loonmassa werd nooit door de werkgevers behaald).

Bovendien aarzelt men veel te lang om de weg van de duurzame ontwikkeling in te slaan, hoewel die miljoenen banen kan scheppen, energiebesparend kan werken en verspilling kan tegengaan (de Belgische economie verslindt 26% meer energie dan het Europees gemiddelde en 41% meer dan Duitsland). Een weg die we snel moeten inslaan uit solidariteit met de komende generaties.

Voor het ABVV is het hoog tijd om in verandering te investeren. Dit betekent:

Herstel van de koopkracht van de werknemers en de uitkeringstrekken door

- o de automatische loonindexering te waarborgen
- o het behoud van de totale vrijheid van loononderhandelingen
- o de degressiviteit van de werkloosheidsuitkeringen ongedaan te maken
- o het loonverschil tussen vrouwen en mannen weg te werken
- o de openbare diensten te ondersteunen
- o de pensioenen te verbeteren.

Het scheppen van kwaliteitsvolle banen door

- o overheidssteun afhankelijk te maken van het scheppen van kwaliteitsvolle jobs of investeringen in de onderneming
- o alle investeringen in de reële economie te ondersteunen
- o een ambitieus stappenplan voor een rechtvaardige transitie naar een koolstofarme samenleving
- o de kost van de vergrijzing op te vangen door het scheppen van duurzame, kwaliteitsvolle banen met hoge toegevoegde waarde.

Een rechtvaardiger, meer progressieve fiscaliteit door

- o de inkomens uit kapitaal meer, en die uit arbeid minder te belasten
- o de invoering van een daadwerkelijke fiscale transparantie via automatische gegevensuitwisseling van bankgegevens (Global Tax on Web), met een progressievere belasting van alle inkomens
- o de afschaffing van de notionele intrestaftrek.

Tot slot richt het ABVV een oproep tot de werkgevers om de reële economie te stimuleren in plaats van steeds meer belastingvoordelen te eisen die de overheid en de economische dynamiek alleen maar verzwakken.

Deze voorstellen vormen ook de grote lijnen van het memorandum dat het ABVV met het oog op de komende verkiezingen aan de politieke partijen zal bezorgen.

[Download hier de barometer.](#)

ABVV - 13 januari 2014